

[John Vinther]

og det gør det, fordi børnene og de unge ikke mærker nogen konsekvens af deres handlinger; der sker absolut ingenting.

Nøgleordet i denne sammenhæng er »konsekvens«. Det drejer sig nemlig om at finde en eller anden sanktionsform, der ligger midt imellem det overhovedet ingenting at gøre og så det efter vores opfattelse alt for drastiske skridt at nedsætte den kriminelle lavalder, således at de kan komme i et ungdomsfængsel eller på en lukket institution. Det drejer sig om, at børnene og de unge allerede første gang, de bliver fanget i et eller andet, skal kunne mærke konsekvensen af deres handlinger, og at samfundet ikke tolererer den handling, de har begået. Vi taler her om en aldersgruppe, hvor vi efter vores opfattelse med relativt enkle midler og relativt milde sanktionsformer kan guide dem tilbage på ret kurs.

Et eksempel på en sådan sanktion – og her taler vi altså om, at den unge er pågrebet for første gang – kunne være, at den 12-, 13- eller 14-årige pålægges at udføre en eller anden form for samfundstjeneste, eksempelvis at den pågældende i et antal weekender møder på den lokale politistation eller den lokale brandstation for at vaske og polere politiets eller brandvæsenets biler.

Det kan man godt umiddelbart synes forekommer en smule komisk, men det er altså en aldersgruppe, der er meget let påvirkelig, og jeg er ret overbevist om, at den vil opfatte det som en straf, og den vil i hvert fald opfatte det sådan, at man nu lægger mærke til, at det ikke går upåagtet hen, hvad den gør.

I grunden er det ret bedrøveligt, at vi overhovedet er nødt til i dag at drøfte, hvad man gør ved børn og unge, der begår den slags ting. Det burde slet ikke være vores opgave. Udgangspunktet er naturligvis, at det er forældrenes opgave at opdrage deres børn, forældrenes ansvar og pligt at vejlede og bistå deres børn og i fornødent omfang at skære igennem, således at børnene i deres opvækstår modnes til at begå sig i samfundet.

Vi må desværre erkende, at en gruppe forældre af flere forskellige årsager, nogle mere undskyldelige end andre, ikke magter denne opgave. Vi må også konstatere, at en gruppe forældre – forhåbentlig relativt lille – er flintrende ligeglade med, hvad deres børn foretager sig. Det er det, der er årsagen til, at vi i dag

er nødt til at diskutere, hvad vi gør med børn og unge, der begår kriminalitet.

Sammenfattende skal jeg altså sige, at vi ikke kan tilslutte os beslutningsforslaget, men at vi, som det vel også er fremgået af mit indlæg, meget gerne deltager i drøftelser af, hvilke sanktionsformer vi skal tilvejebringe.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg er fuldstændig enig i den konservative ordførers forslag om, at man idømmer nogle alternative straffe, når der er tale om børn og unge. Det ville være fornuftigt at gøre det i langt de fleste tilfælde, men der kan dog være sager, der er så grove, at man er nødt til at idømme den hårde straf, nemlig frihedsberøvelse. Hr. John Vinther sagde, at man skulle kunne sætte børnene til at pudse brandvæsenets biler eller lignende, men der kunne være andre alternative ting, der viste dem, at deres handling altså fik en konsekvens, og at de nu fik en bod for den.

Men sagen er, at som reglerne er i dag, vil man ikke kunne idømme børn under 15 år en sådan »straf«. Hvis man skal kunne det, er vi nødt til at sætte den kriminelle lavalder ned, og så er det, at vi foreslår at sætte den ned til 12 år. Så vil det være op til dommeren ud fra et skøn over barnets modenhed og egnethed til forskellige former for straf at beslutte, hvilken form for straf der skal gives for den pågældende forseelse. Det lægger forslaget også op til, så hvis hr. John Vinther ønsker det, han sagde, skal han støtte vores forslag.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg må sige til hr. Tom Behnke, at det ikke kræver en nedsættelse af den kriminelle lavalder, men at det kræver en drøftelse i Folketinget af, hvilke tiltag der skal tilvejebringes – og det bliver formentlig på sociallovgivningens område – før vi kan gøre det, jeg nævnte som et banalt eksempel; der kunne nævnes mange andre.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Venstre har længe efterlyst en skærpet holdning over for kriminalitet. Således følte vi ikke, at regeringens voldspakke var tilstrækkelig,